

Gazeta Lwowska z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejsce w rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty 1 artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stepowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycji Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c. Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 217.

Piątek 23. Września 1870.

Łok wydania 60.

Od Administracji!

Zaproszenie do przedpłaty na „Gazetę Lwowską“ wraz z Dziennikiem urzędowym.

Przedpłata wynosi:

w miejscu:

ćwierćrocznie 3 złr.

miesięcznie 1 złr.

z przesyłką pocztową:

ćwierćrocznie 4 złr.

miesięcznie 1 złr. 35 c.

Prenumerować można: ulica Wałowa Nr. 370:

ćwierćrocznie: od 1. stycznia — 1. kwietnia — 1. lipca i 1. października, każdego roku, miesięcznie: od 1. każdego miesiąca.

Przedpłatę (franco) najdogodniej przesyłać przekazem pocztowym, a ktoby sobie życzył otrzymać kwit, — raczy nadesłać 12 c. na stempel i list.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apost. Mość raczył najwyższem pismem odręcznym z 20. b. m. na wniosek rady ministrów usunąć namiestnika Tyrolu i Vorarlbergu Józefa barona Lasser-Zollheim, namiestnika Morawii barona Poche i szląskiego prezydenta krajowego Hermana barona Pillersdorff od urzędów, obecnie przez nich piastowanych.

J. Exc. minister wyznań i oświecenia mianował reskryptem z dnia 14. b. m. l. 9181 zwyczajnego profesora historii prawa przy uniwersytecie lwowskim dr. Edwarda Buhla i nadzwyczajnego profesora tego samego przedmiotu przy uniwersytecie krakowskim dr. Jakóba Girtlera członkami komisji egzaminacyjnych państwowych dla historii państwa i prawa niemieckiego, pierwszego przy uniwersytecie lwowskim, drugiego przy uniwersytecie krakowskim.

Z prezydium c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 21. września 1870.

Część nieurzędowa.

Lwów, 23. września.

Przy wręczeniu adresu dał Najjaśniejszy Pan według „Wiener Ztg.“ deputacyi czeskiej odpowiedź następującą:

„Wręczony mi adres czeskiego sejmu oddam Mojemu rządowi, ażeby takowy bezzwłocznie ściśle zbadał i swe wnioski Mi poczynił.“ (Po czesku): „Ciesz się, iż w adresie ponownie znajduję wyraz owej wierności i przywiązania, jakim świetnie od dawna odznaczało się królestwo czeskie. (Znowu po niemiecku): „Stwierdźcie te lojalne uczucia, czyniąc zadość Mojemu wezwaniu wypowiedzianemu w mesażu, wobec wydarzeń wielkiej doniosłości, gdyż ja nie chcę konstytucyjnej podstawy opuszczać.“

Odpowiedź ta jest dzisiaj przedmiotem dyskusyi dla dzienników czeskich. „Narodni listy“ konstatują, że wezwanie do wyboru deputowanych a zawarta w adresie prośba o potwierdzenie a względnie o uznanie stosunku prawnego korony czeskiej do Habsburgskiej dynastyi, zostają w największej sprzeczności ze sobą. Dle tego też i myśleć nie można o obestaniu Rady państwa.

„Pokrok“ upatruje w odpowiedzi monarchy świetne usprawiedliwienie taktyki przez niego zalecanej, oświadcza, że wobec obecnego położenia rzeczy zamieszkała swą opozycyę przeciw klubowi deputowanych i stanie znowu pod sztandarem „zgody“. Ekspektoracyę swą kończy „Pokrok“ temi słowy: „Niech żyje deklaracya, niech żyje, jeśli to jest możliwem, z historyczną szlachtą, a jeżeli to jest niemożliwem, bez niej.“

Mniej stanowczo pod względem formy ale za to tem bezwzględniej co do rzeczy samej występuje „Politik“. Artykuł swój zaczyna „Politik“ od podziękowania Bogu, że deklaranci nawrócili się znowu do niej. Przytem wypisuje „Politik“ swemu bystremu umysłowi dekret pochwalny i oświadcza, iż niebezpieczeństwo wysłania „deputacyi do istniejącej Rady państwa“ było już bliskiem. Odpowiedź na adres przyszła w sam czas i zdaniem „Politik“ usunęła to „niebezpieczeństwo.“

Pod tytułem: „Wydalenie obywateli austriacko-węgierskiej monarchii z Francyi“ zawiera „Warrens-Corr.“ następujący artykuł: „Z powodu wydalenia obywateli naszej monarchii z Francyi niemieckie stowarzyszenia i dzienniki wystąpiły z uchwałami i oskarżeniami różnego rodzaju. Staraliśmy się zbadać prawdziwy stan i rzeczy podług źródeł autentycznych. Przedewszystkiem pokazało się z tych doniesień, że daleko większa część tych obywateli austriacko-węgierskiej monarchii, którzy Francyę opuścili, uczyniła to z własnej woli dla niepewności tamtejszych stosunków i stagnacyi wszelkiego ruchu. Rozumie się, że rządowi francuskiemu nie można przypisywać odpowiedzialności za szkody tych, którzy się wydalili dla swoich obaw. Podobna odpowiedzialność byłaby tylko wtedy uzasadnioną, jeżeliby władze francuskie wystąpiły wobec poddanych austriackich z nieuzasadnionym rozkazem wydalenia.“

„I w tym względzie dałby się rządowi francuskiemu zarzucić nie jeden błąd, który jak się zdaje wynikał więcej z zamieszania w paryskich urzędach niżeli z nienawiści ku naszym współobywatelom.“

„Dnia 6. września paryska prefektura policyi zarządziła w swym obwieszczeniu wydalenie wszystkich Niemców, a z departamentu Sekwany i departamentu Seine-et-Oise, w przeciągu 24 godzin. Tym, którzyby po powyższym terminie pozostali, zagrożono postępowaniem według prawa wojennego. Ponieważ stylizacya tego rozporządzenia mogła wzbudzić obawę, iż także niemieccy obywatele państwa austriacko-węgierskiego ucierpiećby mogli z powodu tych ostrych przepisów, zażądał natychmiast c. k. ambasador austriacki wyjaśnienia od prefektury policyi, który też w tym samym dniu, 6. września pospieszyła z wyjaśnieniem prostującym. Prefektura w dodatkowym obwieszczeniu oświadczyła, że rozkaz wydalenia dotyczy tylko poddanych tych państw niemieckich, które z Francyą wojnę prowadzą. Mimo tego sprostowania wydano nazajutrz 7. września 15 obywateli państwa austriacko-węgierskiego. Wszyscy ci wydaleni jednakże ulegli rozporządzeniu powyższemu nie z powodu wojny lecz dla względów policyjnych, któreby ich nawet w czasach pokojowych zniewolić musiały do opuszczenia stolicy Francyi.“

„Wydalenie naszych obywateli mogło się także wydarzyć i w innych miejscach Francyi z powodu błędnego postępowania władz lokalnych. Do ministerstwa spraw wewnętrznych nadeszły w tej sprawie dwa zażalenia, od obywatela węgierskiego i jednego obywatela przedlitawskiej połowy monarchii. Obywatele ci uzalają się, iż wydano ich ze Strassburga i doznali od władzy francuskiej nieludzkiego traktowania. Według ich zeznania zrobionego w c. k. poselstwie w Karlsruhe, zostali obaj bez wiadomego im powodu aresztowani, przez kilka dni w więzieniu trzymani a w końcu pozbawieni wszelkich środków do podróży, za granicę wydalenia.“

„Ministerstwo spraw wewnętrznych poleciło zaraz c. k. ambasadorowi w Paryżu, by pospieszył z przedstawieniem do rządu francuskiego przeciw temu bezprawnemu i bezwzględnemu postępowaniu, i zażądał odpowiedniego wynagrodzenia dla obu wydalonych za poniesione straty i doznane złe traktowanie.“

„Ponieważ obiegała pogłoska, iż i inni obywatele naszego państwa ucierpieli z powodu takiego

postępowania władz francuskich, więc postanowiono zażądać za każdy taki wypadek wynagrodzenia. Do ministerstwa spraw wewnętrznych dotąd jednakże nie przyszła żadna dalsza reklamacya.“

„Co się tyczy znanego rozporządzenia generała Trochu, przez które wydaleniu zostali z Paryża mieszkańcy bez zatrudnienia, to zważyć należy, iż rozporządzenie to dotyka krajowców i cudzoziemców wszystkich narodowości zarówno, i że wydanie podobnego rozporządzenia należy do władzy komendanta oblężonego miasta. Nie można oznaczyć, o ile przez to ostatnie rozporządzenie obywatele naszej monarchii dotknięci zostali.“

„C. k. poselstwa i konsulaty postarały się o to, ażeby zabezpieczyć los wydalonych i zbiegłych z Francyi obywateli państwa austriacko-węgierskiego. Wielu ubogim osobom tej kategorii dano zapomogę na podróż, tudzież za pośrednictwem c. k. władz reprezentacyjnych wydano im wolne karty lub znizono im należytość na kolejach żelaznych. Gorliwa czynność c. k. poselstw i konsulatów w tej ubolewaniu godnej sprawie zasłużyła na najzupełniejsze uznanie. Podnieść szczególnie należy skuteczne starania poselstwa i konsulatu austriackiego w Paryżu, poselstwa w Bernie, Monachium i Karlsruhe, tudzież generalnego konsula w Kolonii.“

„Z wdzięcznem uznaniem wspomnieć wreszcie należy o wsparciu, które otrzymali wydaleni obywatele naszego państwa od władz państw niemieckich i od komitetów założonych w kilku miastach dla niesienia pomocy wydalonym. Mianowicie pomagały najusilniej ubogim wydalonym władze W. księstwa badńskiego w ich dalszej podróży do ojczyzny. Powracającym przez terytorium szwajcarskie obywatelom austriacko-węgierskiej monarchii administracya bawarskich kolei udzieliła całkiem wolne karty z Linczu do Salzburga.“

„Wielu robotników, którzy dla braku zarobku z Francyi wyjechali, znaleźli pomieszczenie w nadreńskich i westfalskich fabrykach, tudzież innych przemysłowych zakładach.“

Wiedeń. Pierwsze posiedzenie izby wyższej Rady państwa odbyło się 20. b. m.

Na ławie ministrów zasiadli: J. Ex. hr. Potocki, hr. Taaffe, baron Holzgethan, Tschabuschnigg i dr. Stremayr.

Prezydent uwiadamia izbę o zgonie następujących członków: marszałka barona Hess, superintendenta Haase, księcia Sanguszki i hr. Trauttmannsdorff i poświęca ich pamięci serdeczne wspomnienie. Na wniosek prezydenta izba przez powstanie z miejsc oddaje hołd pamięci zmarłych członków.

Nota J. Ex. ministra spraw wewnętrznych uwiadamia izbę o mianowaniu ministrów: hr. Taaffe, barono Holzgethan, Tschabuschnigg i księcia Trauttmannsdorff członkami izby wyższej.

J. Ex. baron Hye przedłożył następnie petycyę adwokata dr. Kissling, ażeby izba wezwała rząd do ostatecznego ułożenia nowej procedury cywilnej.

Hr. Lodron przedłożył petycyę żądającą rychłego wybudowania kolei żelaznej z Villach do Tarvis.

Pierwszym przedmiotem porządku dziennego był wybór rewidentów. Wybrani zostali: hr. Falkenhayn, hr. Hoyos, Karajau, książę Starhemberg, hr. Lodron i hr. Traun.

Książę Schwarzenberg postawił następującą wniosek: „Izba odpowie na najwyższą mowę tronową adresem do Najjaśniejszego Pana; dla ułożenia adresu wybiera Izba komisję złożoną z 15 członków, których wybór natychmiast ma się uskutecznić.“ Wniosek ten został natychmiast jednogłośnie przyjęty. Przystąpiono potem do wyboru członków komisji adresowej.

Wybrani zostali: hr. Mertens, książę Jabłonowski, hr. A. Auersperg, hr. Falkenhayn, Hartig,

hr. Rechberg, książę Schwarzenberg, książę K. Auersperg, hr. Wrba, Fürstenberg, Schmerling, Ar-neth, Unger, Lichtenfels i Hasner.

Na wniosek Schmerlinga postanowiono odłożyć wybór stałych komisji do przyszłego posiedzenia.

— Narodowo-autonomiczne stronnictwo izby deputowanych zgromadziło się 20. b. m. rano na konferencję dla ukonstytuowania swego klubu. Uchwalono wybrać komitet złożony z dziesięciu członków dla ułożenia regulaminu tego klubu. Jako zasadę uchwalono, ażeby projekt regulaminu opierał się na jak najszerszej podstawie. Chciano bowiem w ten sposób dać każdemu deputowanemu możność wstąpienia do tego klubu. Z tego powodu wybrano do komitetu deputowanych należących do różnych narodowości.

Gdyby na poniedziałkowym posiedzeniu izba była przystąpiła do wyboru prezydenta i wiceprezydentów większość w wyborze prezydenta miał zapewnić deputowany Hopfen. I w tym roku tak samo jak dawniej proponowano deputowanym z sejmiku galicyjskiego, by z swego grona wybrali jednego kandydata na wiceprezydenta. Deputowani ci jednakże odrzucili i teraz ten zaszczyt dla swego odrębnego politycznego stanowiska. Za zgodą wszystkich stronnictw pozostawiono kandydaturę dr. Vidulich. Deputowany ten jednakże prosił by go ze względów lingwistycznych nie wybierano na pierwszego wiceprezydenta, który często musi zastępować przewodniczącego. Pierwszym wiceprezydentem postanowiono tedy wybrać dr. Grossa (z Wels) a drugim dr. Vidulich.

Na poniedziałkowym posiedzeniu izby deputowanych przy głosowaniu nad wnioskiem dr. Rechbauera wiernokonstytucyjne stronnictwo użyło wszystkich swych głosów, które (z wyjątkiem deputowanych czeskich) w tej sesji Rady państwa rozporządzać może. Deputowani nieobecni na tem posiedzeniu należą bez wyjątku do stronnictwa narodowo-autonomicznego. Z nieobecnych deputowanych hr. Baworowski i hr. Tarnowski pojawią się już może na przyszłym posiedzeniu. O przybyciu deputowanych Bertanioli, Bader, br. Giovanelli i Strossio niema jeszcze pewnych wiadomości. Nieobecni byli na pierwszym posiedzeniu izby także dwaj deputowani z górnej Austrii, włościanie Hofbauer i Schrems. Należą oni do tych trzech deputowanych górno-austriackich, którzy nie chcieli przyjąć mandatu, czego jednakże sejm nie uwzględnił. O ich przyjeździe nie można tedy nic pewnego powiedzieć. Nieobecni byli także trzech deklaranci: dr. Prażak, Skopalik i Waniek. Nieobecny w Wiedniu deputowany tryestyński Girardelli złożył swój mandat. Z tych uwag można tedy już powiedzieć z góry, jak wypadnie głosowanie na przyszłym posiedzeniu izby, jeżeli wniosek o odroczeniu postawiony zostanie.

Komisja adresowa izby wyższej już się ukonstytuowała i wybrała swym przewodniczącym Schmerlinga a jego zastępcą hr. Wrba.

Petersburg. „Osts. Ztg.“ donosi: Uchwałą ministerstwa zarządzono stanowczo, by mieszkający na Syberji więźniowie polityczni polskiej narodowości skazani na ciężkie roboty lub przymusowy pobyt przewiezieni zostali na wyspę japońską Sachalin. Kilka oddziałów tych więźniów odesłano już na tę wyspę. Resztę więźniów wywieźć ma rząd masami na wiosnę przyszłą. Powodem tego rozporządzenia, było wrzekome spostrzeżenie władz rosyjskich, że Polacy wywierają pod względem politycznym niekorzystny wpływ na ludność syberyjską.

Berlin. W dyplomatycznych kołach zajmują się nadzwyczaj podróżą ministra Delbrücka do Monachium, gdyż celem jej jest uporządkowanie spraw niemieckich. Jak jeden z korespondentów do „Allg. Ztg.“ się dowiaduje, pan Delbrück przywozi rezultaty prac przedwstępnych, które pan Savigny tu w Berlinie od dawnego czasu się zajmował. Jak wiadomo, Savigny już w roku 1866 odłączył się był od hrabiego Bismarcka, ponieważ odradzał proste przyłączenie się państw południowych do Związku północno-niemieckiego. Obecne powołanie do dalszego prowadzenia tej kwestyi jest pewną oznaką, że odstąpiono od dawniejszego zapatrywania się i niemiecka jedność inną otrzymała podstawę. Pomieniony korespondent zaręcza, że Bawaria i Wirtembergia nie powinny się wzdrygać przyjąć nowych propozycji, ponieważ te, w głównych sprawach ściśle i stanowczo jednocząc, pozostawiają pod względem administracji jak największą wolność.

O zamiarach i planach króla Wilhelma po zajęciu Paryża, co zresztą prasa niemiecka jedynie już za kwestyą czasu uważa, donoszą do dzienników angielskich co następuje: „Tak nazwany rząd ku obronie narodu w Paryżu istnieje wprawdzie de facto, lecz nie jest uważany za istniejący de jure. Nie można zatem i też nie będzie się z nim układać. Skoro Paryż zajęty zostanie, uważany będzie senat i ciało prawodawcze razem z rejencją za rząd prawowity. Ci mogą i, tak się spodziewają, rozpoczną też znów działalność swoją i zamianują komisję, która przyjmie warunki pokoju. Cesarzowa może powrócić. Skoro pokój zawarty zostanie, Napoleon odzyska wolność, a wtedy Francja będzie mogła wedle upodobania postanowić, czy życzy sobie cesarstwa czy też innej formy rządu.“

— „Staats-Anzeiger“ podaje nazwiska generałów francuskich, wziętych pod Sedan w niewolę. Są one następujące:

Z 1 korpusu armii: Jenerał komenderujący, jenerał dywizji Ducrot, komendant artylerji, jenerał brygady July Frigola, dowódzca 20 dywizji Pellé, dowódzca 3 dywizji L'Heviller, dowódzca 4 dywizji Lartigues, dowódzca dywizji jazdy jenerał Michel (umarł). Jenerałowie brygady de Montmarie, Grandil, Lefèvre. Patertré-court, Fraboulet de Kerledec, de Belle mare i Leforestier de Vaudoeuve.

Z 5 korpusu armii: Jenerałowie dywizji Goze, de l'Abadie, d'Agdrin; jenerałowie brygady Abbattucci, Mauzières, Saurin, baron Nicolas-Nicolas.

Z 7 korpusu armii: Douay (brat poległego jenerała Douay pod Weissenburgiem), Renson, Louis Doutraine, baron Ameil; jenerałowie brygady St. Hilaire, Lieberd, Brodas, de la Bastide, de Liégeard.

Z 12 korpusu armii: Jenerał komenderujący, jenerał en chef Lebrun; jenerałowie dywizji Grandchamp, Lacretelle, de Vassoigne, D'ouvrier de Ville-gly, Bucape; jenerałowie brygady Greslay, Cambriels, Marquiseau, Reboul, Cadart, Labaske i Bertrand.

Żołnierzy w niewolę pojmanych przypada na
1 korpus 32.400
5 „ 11.106
7 „ 15.618
12 „ 25.309

Jenerał Wimpffen i jego sztab w liście tej nie są wymienieni, ponieważ otrzymali oni pozwolenie wyjechania przed oddaniem fortecy przez jenerał-majora Bernhardi. Mac-Mahon leży ciężko ranny we wsi pod Sedan. (Mac-Mahon podług telegraficznej wiadomości przybył dnia 17. b. m. w towarzystwie belgijskiego jenerała Chasał do Buillon).

— Wedle doniesień z Paryża rozgłasza tam bezustannie Cluzeret i zwolennicy jego manifesta, zmierzające do ustanowienia rządu drugiego, któryby działał przeciw rządowi obrony narodowej. Do „Indépendance“ donoszą równocześnie, że w skutek zajść tych wielka pomiędzy obywatelami panuje obawa przed agitacyami komunistycznymi.

Florencya. Urzędowe dziennikarstwo włoskie przemawia za koniecznością plebiscytu w państwie papieskim. Mieszkańcy tego państwa muszą być zapytani, czy życzą sobie, ażeby ich terytorium wcielono do państwa Włoskiego. Podobny plebiscyt jest nieodzownym warunkiem narodowej jedności. Z drugiej zaś strony zdaniem tych dzienników należy także zapytać parlament włoski, czy aneksję tę pochwała. Parlament ma dalej dostarczyć rządowi potrzebnych środków pieniężnych i załatwić sprawę przeniesienia rządu z Florencji do Rzymu. Po załatwieniu tych kwestyi można dopiero zwołać nową izbę, w której mogliby już zasiąść i deputowani rzymscy.

Generalny prokurator trybunału apelacyjnego w Lucca postawił wniosek, by sprawę Mazziniego i 102 współobwinionych oddano sądowi przysięgłych w Livorno. Prokurator oskarża Mazziniego i jego towarzyszy o tworzenie tajnego stowarzyszenia dla obalenia rządu, o wywołanie powstania w maju i czerwcu w Livorno, w prowincyi Lucca i Pisa, o przywłaszczenie sobie broni przemocą, o przerwanie komunikacji telegraficznych i kolejowych i o zbrojny opór przeciw władzy publicznej. Przeciw 92 innym towarzyszom Mazziniego prokurator nie wytoczył oskarżenia.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

L w ó w, 22. września. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ₰ 8 złr. 75 c. do 9 złr. 25 c., żyto 160 ₰ 4 złr. 80 c. do 5 złr. 15 c., jęczmień 140 ₰ 4 złr.

75 c. do 5 złr. — c., hreczki 140 ₰ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 60 c., owies 100 ₰ 3 złr. — c. do 3 złr. 20 c., kukurudza 170 ₰ 4 złr. 80 c. do 5 złr. 25 c., groch 180 ₰ 6 złr. — c. do 6 złr. 50 c.; soczewica 180 ₰ 7 złr. 50 c. do 8 złr. — c., fasola 180 ₰ 7 złr. — c. do 7 złr. 25 c., jagły 180 ₰ 9 złr. 50 c. do 10 złr. 25 c., konieczyna 180 ₰ 40 złr. — c. do 42 złr., rzepak 150 ₰ 14 złr. 50 c. do 15 złr. — c., rzepak letny 150 ₰ 11 złr. 75 c. do 12 złr. — c., lnianka 150 ₰ 10 złr. 75 c. do 11 złr. — c., siemię konopne 120 ₰ 25 złr. 5 c. do 5 złr. 50 c., siemię lniane 150 ₰ 9 złr. — c. do 9 złr. 50 c., anyż rosyjski cet. 100 ₰ 20 złr. 50 c. do 21 złr. — c., anyż płaski 100 ₰ 12 złr. — c. do 12 złr. 50 c., kminek 100 ₰ 18 złr. 50 c. do 19 złr. — c., len 100 ₰ 20 złr. — c. do 25 złr., konopie 100 ₰ 17 złr. — c. do 22 złr. — c., chmiel 100 ₰ 30 złr. — c. do 35 złr. — c., miód z woskiem 100 ₰ 21 złr. 50 c. do 22 złr. — c., miód patoka 100 ₰ 19 złr. — c. do 20 złr. — c., wosk żółty lwowski 100 ₰ 115 złr. — c. do 120 złr., wosk żółty wiejski 100 ₰ 106 złr. — c. do 108 złr. — c., potaż słomiany 100 ₰ 12 złr. — c. do 12 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ₰ 15 złr. — c. do 15 złr. 50 c., lój 100 ₰ 32 złr. — c. do 33 złr. — c., spirytus wiadro 17 złr. — c. do 17 złr. 50 c.

Ceny targowe w miesiącu sierpniu:

	Miejscę targu.				
	Buczacz	Manaste-rzyska	Oberlyn	Horodnia	J-złowiec
	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.
waluta austriacka					
Mec pszenicy	3 72	3 69	4	4	3 25
„ żyta	1 95	1 94	2 25	2	1 60
„ jęczmienia	1 30	1 76	1 80	2	1 40
„ owsa	1 20	1 6	1 50	1 10	1 12
„ grochu	2 75	1 45	2 30	1 50	
„ hreczki	1 95	1 50	2	1 50	1 60
„ kukurudzy	2 25	2 88		2	
„ ziemniaków 80	50	50	80	
Cetnar siana	1 45	1 8	2	2	
Sąg drzewa twardego	6	4	6 50	13	4
miękkiego	5	3	5 50	10	3
Funt mięsa wołowego	. 16	. 16	. 16	. 15	. 16
Miara wina 75	. 14
„ piwa 15	. 15		. 16	. 14
Wyrobnik z wiktym				. 20	. 20
„ bez wiktum 35	. 30

Kronika.

(Wypadek miejscowy.) W gmachu teatralnym spadła 19. b. m. rano ze schodów służąca Marya Kostecka. Pękła jej główna arterya na lewej nodze.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Skaleczenie. Maciek Małkiewicz, właściciel realności w Winnikach, lat 44, bezdzietny, człowiek bardzo pochopny do bójk i za skaleczenie już dwa razy karany, pobił w sprzeczce swojego przyjaciela polanem po plecach, po głowie i po ramieniu tak mocno, że mu lewą kość łopatkową złamał, pobity przez 4 tygodnie leżał w łóżku. Sąd skazał Małkiewicza dnia 15. b. m. na 6 miesięcy ciężkiego więzienia (przewodniczący radca sądowy p. Petuł, oskarżyciel podprokurator p. Dr. Prachtel). Małkiewicz przyjął wyrok.

Oszczerstwo przez fałszowanie dokumentu. Semko Błakita, właściciel realności w Żukowie pod Cieszanowem, lat 44, ojciec 5 dzieci, gr. k., któremu w skutek sporu z bratem o grunt, pisarz pokątny, obenie już zmarły, fałszywy dokument napisał, został dnia 16. b. m. na 1 miesiąc więzienia z postem w każdym tygodniu skazany (wniosek 3 m.), i przyjął wyrok (przewodniczący radca sądowy p. Dziedzicki, oskarżyciel podprokurator p. Dr. Prachtel).

Kradzież koni. Piotr Poznańczuk, z Krystynopola, tkacz i słynny złodziej koni, 48 l., rz. k., już 3 razy więzieniem karany, zaledwie wyszedł z więzienia, skradł z pastwiska 3 konie. Został schwytyany, i dnia 17. b. m. na 2 lata ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu skazany (przewodn. radca sądowy p. Mogielnicki, oskarżyciel podprokurator p. Dr. Prachtel). Poznańczuk przyjął obojętnie wyrok.

Krzywo przysięstwo. Jakób Peszko z Rekfeyera na Węgrzech, krawiec we Lwowie, lat 82, wyznania ewangelickiego, ojciec 2 dz., został dnia 6. b. m. za krzywo przysięstwo skazany na 1 miesiąc ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu (wniosek 2 m.), i zapowiedział rekurs przeciw wyrokowi (przewodn. radca sądowy p. Wang, oskarżyciel podprokurator p. Jastrzębski, obrońca p. adw. Dr. Zminkowski).

Ciężkie uszkodzenie ciała. Dnia 15. b. m. stał przed sądem (przewodn. radca sądowy p. Petuł, oskarz. p. podprokurator p. dr. Prachtel) Platon Figura z Zameczka, 32 l., ojciec 2. dz., leśniczy w Piłach pod Żółtkwią i urlopowany żołnierz. Oskarżenie opiewa: Maksym Braniec w Piłach zaprzysiągł, że na dniu 26. kwietnia b. r. jeden z jego koni uciekł przypadkowo z past-

(2242)

Obwieszczenie.

(2)

L. 32881. Dnia 20. października 1870 odbędzie się w c. k. zarządzie dóbr w Kałuszu licytacja, celem wydzierżawienia młynów do dóbr kałuskich należących w całkowitości lub też w sekcjach na lat trzy, t. j. od 1. stycznia 1871 do końca grudnia 1873.

Warunki licytacji są:

1. Cena fiskalna wynosi:

Liczba sekcji	Wyszczególnienie				Cena fiskalna jednorocznego czynszu dzierżawnego w zł. w. a.
	Nazwy młynów i gmin	kamieni	toluszów	olejarni o stępach	
I.	Młyn Halkiewicza w Zagórze	3	.	.	2456
	" Nyczaja " "	3	.	1	
	" Hermana " "	3	.	.	
	" Messlera " "	3	.	.	
II.	Młyn w Dołhem	2	.	.	519
III.	Młyn w Berłohach	3	.	.	324
IV.	Młyn w Równi	2	.	.	1175
	detto " w Topolsku	3	.	.	
V.	Młyn w Krasnem	3	.	.	569
	" " Słobodzie Równiańskiej	3	.	.	
VI.	Młyn w Niebyłowie	3	.	.	428
VII.	Młyn w Jasieniu	5	1	.	530
VIII.	Młyn w Mysłowie	2	.	.	578
	" " Rypiance	2	.	.	
	" " Uhrynowie	2	.	.	
	" " Zawoju	2	.	.	
IX.	Młyn w Siwce	2	.	.	272
	Młyn w Śliwkach	4	.	.	
Razem		55	1	1	7128

2. Licytacja odbędzie się li tylko za pomocą ofert pisemnych, które do godziny 6tej wieczór dnia 20go października 1870 w c. k. zarządzie dóbr w Kałuszu przyjmują się.

Oferty mogą być na pojedyncze sekcje, lub też na kilka sekcji lub na wszystkie dziesięć sekcji razem wystawione.

Oferty na pojedyncze młyny do jednej i tej samej sekcji należące nie będą uwzględnione.

Zauważa się, że oferty mają być opieczętowane, własnoręcznie pisane i podpisane, lub w przytomności dwóch świadków, z których jeden jako podpisujący i oraz jako świadek podpisać się winien, należy je ostemplować, kwoty ofiarowane liczbami i literami wyraźnie podać, wadium w dziesiątej części ceny fiskalnej w gotówce załączyć i ostatecznie nadmienić, że ofiarującemu warunki licytacji dokładnie są wiadome, i że się takowym bezwarunkowo poddaje.

3. Kaucję należy w wysokości półrocznego czynszu dzierżawnego w gotówce lub w papierach składać, lub też w hipotece zabezpieczyć, raty zaś dzierżawne ewierócznie z góry płacić.

4. Wysoki skarb zastrzega sobie prawo wolnego wyboru pomiędzy oferentami, dla tego nie będzie obowiązany najwięcej ofiarującego jako dzierżawcę zatwierdzić.

Resztę warunków licytacji przejrzeć można w c. k. zarządzie dóbr w Kałuszu.

Od c. k. krajowej dyrekcji skarbowej. — Lwów, dnia 14. września 1870.

(2250) Kundmachung. (2)

Nro. 9987. Von der k. k. Central-Direction der Tabak-Fabriken und Einlösungämter in Wien wird zur Lieferung von Seilerwaaren für den Bedarf der k. k. Tabak-Fabriken und Einlösungämter im Solar-Jahre 1871 die Concurrenz ausgeschrieben, wozu schriftliche, mit einer k. k. Cassaquittung über erlegtes 10% Badium versehene, gestempelte und versiegelte Offerte bei der genannten Central-Direction in Wien, Alfergrund, Wallenhausgasse Nro. 1. längstens bis 5. October 1870. 12 Uhr Mittags einzubringen sind.

Die zu liefernden Artikel und deren beiläufigen Gesammtmengen sind:

1. Adhispagat 10.985 Wr. \mathcal{F} .
2. Packel- oder Rollenspagat 32.485 Wr. \mathcal{F} .
3. Spagatgewebe 3500 Wr. \mathcal{F} .
4. Spagatleinwand 306 Wr. Klasten.

Die näheren Bestimmungen über die Beschaffenheit der zu liefernden Gegenstände, dann die k. k. Memter, für welche die entfallenden Einzelmengen zu liefern sind, sowie die einzuhaltenden Offerts- und Lieferbedingungen sind aus dem, sowohl beim hierortigen Expedite und Deconomate, als auch bei allen k. k. und den beiden k. ung. Tabak-Fabriken in Pesth, dann bei dem k. k. Tabak-Einlösungsämter in Jagielnica und Zabłotow aufliegenden Special-Ausweise zu entnehmen.

Wien, am 10. September 1870.

(2252) Obwieszczenie. (2)

Nr. 11012. Ces. król. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do powszechnej wiadomości, iż w skutek prośby p. Alberta Kozakiewicza przymusowa sprzedaż realności dłużnika p. Stanisława Floryana 2ga im. Bielowicza pod Nr. 119 w Tarnowie na Zabłociu położonej, w celu wydobycia należności wekslowej 300 złr. z p. n. dozwoloną została, i takowa w tutejszym sądzie w dwóch terminach, to jest: na dniu 8. listopada i na dniu 12. grudnia 1870, każdą razą o godzinie 10tej rano pod następującymi warunkami:

1. Realność rzeczona sprzedaje się ryczałtowo z wszystkimi do tejże należnymi przybudynkami, ogrodem, podwórzem i gruntem, zgoła z wszystkimi przynależnościami.

2. Cenę wywoławczą stanowi wartość szacunkowa w ilości 2535 złr. 76 kr. w. a.

3. Chęć kupna mający obowiązany jest złożyć jako zakład czyli wadium do rąk komisji licytacyjnej 10% ceny szacunkowej w okrągłej ilości 254 złr. wal. austr. w gotówce, który najwięcej ofiarującemu w pierwszą trzecią część wliczonym, innym zaś po ukończeniu licytacji zwróconym zostanie.

Dalsze warunki licytacji, wyciąg tabularny i akt szacunkowy w registraturze tego sądu przejrzeć można.

O tem zawiadamia się obie strony i wszystkich wierzycieli, którzyby po 3. listopada 1869 z pretensjami do tabuli weszli, również tych, którymby uchwała ta lub dalsze w tej sprawie wypaść mające rezolucje z jakiegobądź powodu doręczonymi być nie mogły, przez edykta i kuratora p. adwokata Dr. Kapiszewskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Nowakowskiego do bronienia ich praw ustanowionego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 2. września 1870.

(2255) E d y k t. (2)

Nr. 44423. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy niniejszym edyktem wiadomo czyni, że na zaspokojenie wywalczonej przez Jana Balko jako prawonabywcę Samuela Baczes sumy wekslowej 5000 złr. w. a. z procentami 6% od dnia 25go kwietnia 1866 bieżącymi, kosztami sądowymi 4 złr. 47 kr., 8 złr. 75 kr. w. a. z należnością procentową od nakazu zapłaty wykazać się mającą, kosztami egzekucyj 7 złr. 46 kr. już przyznanymi, i dalszemi kosztami egzekucyj w kwocie 17 złr. 72 kr. w. a. obecnie przyznanymi, dozwala się przymusowa sprzedaż sumy 14.000 złr. w. a. z p. n., jak Dom. 60. pag. 169. n. 36. on. w stanie biernym realności pod L. k. 695 i 696¹/₄ we Lwowie położonej zaintabulowanej, dłużnika p. Włodzimierza hr. Baworowskiego własnej, w publicznej licytacji, która się rozpoczyna w dwóch terminach, t. j. dnia 4. listopada i 2. grudnia 1870 o godzinie 10tej przed południem pod następującymi warunkami:

I. Za cenę wywoławczą ustanawia się imienna wartość sprzedac się mającej sumy, to jest kwota 14.000 złr. w. a., poniżej której suma powyższa w pierwszym terminie sprzedana nie będzie, w drugim zaś terminie sprzedaż nastąpi za jakąkolwiek cenę najwyżej ofiarowaną.

II. Chęć kupienia mający złożyć ma przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisji licytacyjnej jako wadium 10% imiennej wartości sumy 14.000 złr. w. a., t. j. kwotę 1400 złr. w. a. w gotówkę, w papierach pożyczki państwa lub w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego lub galic. Towarzystwa hipotecznego akeyjnego według kursu Gazety urzędowej Lwowskiej z dnia licytacji obliczyć się mających, lub nareszcie w książeczkach galic. kasy oszczędności.

Resztę warunków licytacyjnych w tusądowej registraturze przejrzeć można.

O tem zawiadamia się proszącego p. Jana Balko, egzekuta p. Włodzimierza hr. Baworowskiego, tudzież wierzycieli zahipotekowanych, jako to: Jędrzeja Wojcikowskiego, Annę Linie, Klarę Grünbaum, Izaaka A. Ettinger, Leisora Linie, Bera Szafrańka, Mojżesza Weinreb, Mariem Rappaport, Feiwa Polturak, Henne Margoles, Dawida Parnes, Jakoba Finkler, Leisora Chirer, Scheindel Grünbaum, wys. skarb do rąk prokuratury skarbu, Izraela Abrahama Horn, J. Handtuch i Roberta Doms, wierzycieli zaś, którzyby dopiero po dniu 8. sierpnia 1870 jako dniu wystawienia ekstraktu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała rozpisyjąca licytację, jako też przysłałe uchwały z jakiegobądź powodu doręczonymi być nie mogły, przez kuratora, którego się równocześnie ustanawia w osobie p. adwokata Dr. Dzidowskiego z substytucją p. adwokata Dr. Zminkowskiego, i oraz ogłasza się licytacja przez edykta.

Lwów, dnia 14. września 1870.

(2235) Ogłoszenie licytacji. (2)

Nr. 2340. Ces. król. sąd powiatowy w Zassowie, załatwiając wezwanie c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 31. lipca 1870 L. 11510, rozpisyje ponownie celem ściągania przyznanej p. Wiktorji Orszulskiej sumy wekslowej 147 złr. 50 kr. w. a. z przyn. publiczną sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod Nr. 48 w Dulczy małej, własnością Michała Setery będącego, na dniu 2. grudnia 1868 zastawniczo opisanego, a na dniu 26go kwietnia 1869 oszacowanego, składającego się z domu, stodoły, stajni i gruntu 20 morgów, 1562 kwad. sążni, w 3ch terminach, na dniu 12. października, 31. października i 21. listopada 1870, każdą razą w sądzie o godzinie 10tej rano z tem dołożeniem, iż licytacja odbędzie się pod warunkami uchwałą tutejszo - sądową z dnia 31. grudnia 1869 L. 3247 objętymi, a w numerach 27., 28. i 29. Gazety Lwowskiej ogłoszonymi, przyczem atoli podany w poprzednim ogłoszeniu Nr. 84. sprzedac się mającego gospodarstwa na właściwy Nr. 48. sprostowanym zostaje.

Zassów, dnia 10. września 1870.

(2251) Ogłoszenie konkursu. (2)

L. 39463. Przy głównym urzędzie cłowym we Lwowie opróżniona jest posada zarządcy magazynu z roczną płacą 1000 złr. w. a., wolnem pomieszkaniem lub systemizowanym dodatkiem na pomieszkaniem w kwocie 100 złr. w. a. rocznie i z obowiązkiem złożenia kaucji równąjącej się jednorocznej płacy.

Ubiegający się o tę posadę mają swe podania zaopatrzone w dowody dokładnej znajomości języków krajowych, tudzież złożonego z dobrym postępem egzaminu z towaroznawstwa i postępowania cłowego w przeciągu trzech tygodni wnieść do c. k. powiatowej dyrekcji skarbu we Lwowie.

C. k. krajowa dyrekcja skarbu.

Lwów, dnia 14. września 1870.

Conkurs-Kundmachung.

Nr. 39463. Bei dem Hauptzollamte in Lemberg ist die Magazins-Verwaltersstelle mit dem Gehalte jährlicher 1000 fl. öst. Währ., freier Wohnung oder dem fistemäßigen Quartiergelde von 100 fl. jährl. und die Verpflichtung zur Cautionleistung im Jahresgehaltsbetrage in Erledigung gekommen.

Bewerber um diesen Dienstposten haben ihre Gesuche unter Nachweisung der vollkommenen Kenntniß der Landesprachen und der mit gutem Erfolge abgelegten Prüfung aus der Waarenkunde und dem Zollverfahren binnen drei Wochen bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction. Lemberg, am 14. September 1870.

(2226) Obwieszczenie. (3)

L. 3323. Dyrekcja galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63. ustaw kapitał 27497 złr. 41 kr. w. a. listami zastawnymi z większą sumy 30100 złr. wal. a. na hipotece **dobr Chwałowice** z przyległościami w powiecie Tarnobrzeskim położonych a JW. p. Eustachego barona Horocha własnych, z tego Towarzystwa wypożyczony, z dniem 1szym lipca 1869 jeszcze pozostają, wraz z odsetkami i należnościami podrzędnymi, właścicielowi tych dóbr wypowiedziany zostaje z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyj, mianowicie licytacji dóbr hipotece podległych, do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.

We Lwowie dnia 7. września 1870.